

[Oluf Pedersen.]

Skade for de smaa Brug. Det er jo ogsaa, fordi det i Praksis har vist sig, at Svinekortene var saa værdifulde, maaske til Overraskelse for de store Brugere, at disse nu hyler saa forfærdeligt, naar der er Tale om, at de skal afgive nogle af dem. Der er for mig ingen Tvivl om, at i Forhold til tidligere Produktion har Husmændene ikke faaet, hvad der kunde tilkomme dem. Hvis man ikke vil mene, at den tidligere Produktion skal være Grundlaget, at det her drejer sig om noget, der er hele Folkets Eje, bliver der endnu mindre Grund til de Krav, som man rejser fra det store Landbrugs Side.

Jeg er ærlig talt noget overrasket over det, jeg læste i Bladene og hørte i Radioen, at der i Gaar har været et Protestmøde af Tolvmandsforeningerne, hvor man meget kraftigt protesterede imod Svinereguleringen. Nu er det ikke, fordi jeg er uenig med Tolvmandsforeningerne, naar de betragter Ordningerne som et uberettiget Indgreb i Erhvervslivet, men det kan vel ikke være Meningen, at Tolvmandsforeningerne, der repræsenterer det Landbrug, som har tjent ved Ordningerne, skal gaa ud i Agitation, der stempler Ordningerne som Røveri. Jeg synes nok, at hvis der skal være nogen som helst Mening i dette, maa vi snarest muligt have ophævet Ordningerne, saa at Godsejerne kan faa Lov til at arbejde under de Vilkaar, der kan tilkomme dem, og man faar Røveriet afskaffet — det vil sige det store Landbrugs Adgang til at røve fra andre.

Jeg er ogsaa overrasket over at se, at paa dette Møde, hvor man kaldte Svinereguleringen for Røveri, var der Rigsdagsmænd til Stede. Jeg spørger det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen, hvor mange Rigsdagsmænd der var, som stemte for denne Resolution, hvor man stempler Svinereguleringen som Røveri. (*A. C. D. Petersen:* Jeg var ikke Stemmetæller, saa det kan jeg ikke sige Dem noget om!). Jeg kan ikke høre, hvad det ærede Medlem siger.

Tredie Næstformand (A. M. Hansen): Det skal det ærede Medlem ikke bryde sig om.

Oluf Pedersen: Nej, men det kunde jo være meget morsomt at vide det. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen kommer op og giver Besked, for det er jo ikke noget ringe Anliggende, om Medlemmer af den danske Rigsdag rejser rundt og kalder Reguleringerne for Røveri, i Betragtning af, at de samme Rigsdags-

mænd selv har stemt for Ordningerne, for Røveriet, bare fordi de mener, at nu faar de ikke tilstrækkelig mange Kort.

Naar man vil gøre op, hvad dette Monopol er værd, saa ser jeg nok, at Tolvmandsforeningerne regner med, at Svinekortene er 80 Kr. værd. Det er for saa vidt rigtigt, men Forholdet er det mærkelige, at medens der har været en stor Pris paa Svinekortene, har Svineproducenterne som Producenter hidtil sat til. Det var en fin Forretning at sælge Svinekortene til de 80 Kr. pr. Stk., en langt finere Forretning end at producere Svinene, præstere Arbejdet med at fede dem op og samtidig sætte Penge til. At regne ud, hvad det hele er værd ud fra en Ansættelse af 80 Kr. pr. Kort, som Tolvmandsforeningerne gør, er helt ud i det blaa, ganske urimeligt, ganske meningsløst. Oven i Købet vover man fra den Side at regne paa den Maade: nu har vi haft et Monopol, et Monopol, som vi selvfølgelig ikke har haft Ret til — det siger de jo til sig selv —, og nu vil man sløffe det, hvorfor vi kræver Erstatning, ikke alene med de 80 Kr., men ganget med 20 op i Tiden. For et almindeligt Brug paa et Par Hundrede Hektar skulde man saa have en kvart Million i Erstatning, fordi man ikke faar dette Svinekort. Saa er man jo ude i det latterlige, og det er aabenbart det Grundlag, man gaar ud fra, naar man taler om, at det er Røveri nu at ændre i Svinereguleringen.

Det staar for mig saadan, at efter at det store Landbrug, som er det eneste, der har haft Fordel af Reguleringerne, nu kalder hele Ordningspolitikken for Røveri, maa den Tid være inde, da Regeringen trækker Lovforslag som dem, der her er fremsat, tilbage og lader det store Landbrug faa Lov til at blive fri for Røveriet.

Aksel Larsen: Jeg maa erkende, at den Inddeling af den Lovgivning, vi behandler her, som Ministeren har givet i sit Svar til Ordførerne, er rigtig. Det drejer sig om tre forskellige Slags Love: en Lov, som skaber Monopol for Landbruget paa Svineproduktionen, to Love, som sætter Minimalpriser paa ubegrænset Produktion paa Smør, Mælk og Korn, og endelig en Lov med Foranstaltninger til Forbedring af Kvægholdet. Men alt dette gør ikke det Krav mindre berettiget, som jeg paa mit Partis Vegne har fremsat, at man supplerer denne Lovgivning med Foranstaltninger, der værner Forbrugerne.

Man sætter ikke Maksimalpris paa Flæsk; men det er en Kendsgerning, at dette Monopol paa Flæskeproduktionen ud-